

گزارشی از

نخستین سمینار برسی مسایل مطبوعات ایران

مطبوعات و... از مهمترین عواملی بود که در این بررسی باید مورد توجه قرار می‌گرفت.
دوازده سرفصل موضوعی از سوی شورای برگزارکننده سمینار برای ارائه مقالمها تعیین شد که شامل این موارد بود:

- ۱) استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاران، شامل: تشکیلات صنفی، مقررات شغلی و سایر مسایل حرفه‌ای روزنامه‌نگاران.
- ۲) وضعیت نیروی متخصص مطبوعات و آموزش روزنامه‌نگاران؛ پیشینه آموزش روزنامه‌نگاری در ایران، وضعیت موجود (دوره‌های دانشگاهی و حین خدمت)، کاستیها و مسایل آن.
- ۳) فضای مطلوب برای آزادی مطبوعات؛ عوامل مؤثر در خودسازی و آزادی مطبوعات، تنگنها و راحلهای.
- ۴) مطبوعات و حاکمیت قانون؛ سیر تحول و بررسی تطبیقی قانونهای مطبوعاتی، نارساییها و نیازها.
- ۵) مطبوعات، حکومت و مقتضیات استقلال و امنیت ملی؛ بررسی تاریخی و تطبیقی، اصول کلی.
- ۶) محتوای مطبوعات؛ بررسی مندرجات مطبوعات و انتساب آن با واقعیتها و نیازهای اجتماعی.
- ۷) مطبوعات و مخاطبان؛ خصوصیات اجتماعی، فرهنگی و نیازها و خواستهای آنها.

مطبوعات کشورمان، در مجموعه پرشتاب ارتباطات جهانی مطرح شد. مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌های معاونت امور مطبوعاتی و **تبیغاتی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی** با همکاری گروه آموزشی علوم ارتباطات اجتماعی زمینه شکیل این سمینار را با هدفهای زیر فراهم کرد: کسب دیدگاههای مختلف درباره مسایل مطبوعات، ایجاد زمینه‌های تفکر برای شناخت نقاط قوت و ضعف مطبوعات، دستیابی به اطلاعات موردنیاز و نگرشی عمومی برای تعیین اولویتهای تحقیقاتی و کمک به برنامه‌ریزی و تدوین سیاستگذاری‌های صحیح درمورد آینده مطبوعات.

به اعتقاد برگزارکنندگان سمینار فدان نیروی متخصص، ضعفبینی علمی و آموزشی و کم‌توجهی به هویت واستقلال حرفه‌ای، کمبودها و ناهمانگیهای موجود در جنبه‌های قانونی، عدم آشنایی دقیق با آثار اجتماعی ارتباطات، فدان ارزیابی صحیح از مخاطبان و سطح نیازها و خواستهای آنها، عدم تبیین درست نقش و منزلت ومسئلیت روزنامه‌نگاران و نویسندهای

آمده بودند تا بگویند که تدوین «نظام مطبوعاتی» کاری است ضروری. حضور داشتند تا تأکید کنند که «استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاران» از ابتدایی ترین نیازهای روزنامه‌نگاری است. بودند تا با توصل به واقیتی‌های تلغی آماری، براین امر مسلم صلحه بگذارند که تأمین امنیت شغلی روزنامه‌نگاران و ضرورت تشکیلات صنفی امری حیاتی است. از این گوشه و آن گوشه آمده بودند تا از مبانی حقوق استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاری، از سیر تحول مطبوعات در ایران، فضای مطلوب برای آزادی مطبوعات، پس‌دیده سانسور و خودسازی، شناخت جایگاه ژورنالیسم کنونی، حاکمیت قانون، رسالت روزنامه از دید مخاطبان، مجله‌های علمی، مطبوعات تخصصی، زبان ارتباطی مطبوعات، ضرورت گسترش و تعمیق آموزش روزنامه‌نگاری، بررسی وضع مدیریت در مطبوعات، بانک اطلاعات و بسیاری از موضوعات و مضامین مطبوعات بگویند و گفتند. و این مفاهیم همه در واژه‌ای بیان شد که طی دو روز «سمینار برسی مسایل، مطبوعات ایران» - ششم و هفتم اسفندماه ۶۹ - در فضایی مطبوعاتی، هتل استقلال را به تربیون مطبوعاتیها و صاحبنظران وسایل ارتباط جمعی تبدیل کرد.

نمی‌توان گفت که همه مطبوعاتیها بودند و از همه چیز سخن رفت و همه چیز خوب و به جا بود. اما می‌توان گفت که نخستین گام بود که باید برداشته می‌شد. هم‌صدا می‌شویم بادکتر معتمد نژاد (دبیر سمینار) که در لحظات پایانی سمینار خطاب به حاضران گفت: «با توجه به این همه لطف شما که در جلسه آخر هم حضور دارید، تکرار می‌کنم که این گام نخست بود. در این گام نخست دست ما را بگیرید و جلو ببرید.»

ضرورت تشکیل نخستین سمینار برسی مسایل مطبوعات ایران در بستر توسعه‌نایافتنگی

محسن امینزاده معاون امور مطبوعاتی و تبلیغاتی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز با ارائه گزارشی از مشکلات و دورنمای توسعه مطبوعات ایران، گفت: «نشریات ما... به جز چند استثنای هنوز جوابگوی نیازهای فکری و فرهنگی جامعه مانیستند و هنوز نتوانستهایم به سنت حسنة مطبوعات سیاسی صریح و روشن، اما معمول، دست یابیم».

او همچنین از مسئولان سیاسی، فرهنگی و قضایی کشور خواست تا محدودهای واقعی فعالیت مطبوعاتی را بر اساس قانون مطبوعات روشن سازند تا راه بر اعمال سلیقهای شخصی بسته شود و دست مسئولان اجرایی برای عمل بر اساس عدالت باز باشد.

محسن امینزاده طی سخنان خود با استناد به آمار در رابطه با توسعه کمی مطبوعات گفت: «بررسی جهت گیریهای رشد مطبوعات در فاصله سالهای ۱۳۶۷ تا ۱۳۶۹ از حیث ترتیب انتشار نشان می‌دهد که نشریاتی که در فاصله زمانی دو ماه یک، بار و بیشتر منتشر می‌شوند، از ۳ عنوان در سال ۱۳۶۷ به ۸۳ عنوان در سال ۱۳۶۹ افزایش یافته و با ۱۵۱ درصد افزایش، بیشترین رشد را داشته است. از این تعداد ۲ عنوان مربوط به نشریات تحقیقاتی در زمینهای مختلف است که از سوی اشخاص و موسسات غیر دولتی انتشار می‌یابند و ۷۱ عنوان بقیه از سوی مراکز مختلف علمی و تحقیقاتی کشور منتشر می‌شوند. این گروه از نشریات، حدود ۳۲ درصد از نشریات کشور را از حیث عنوان تشکیل می‌دهند که عمدتاً در تهران و در درجه بعد در مشهد، قم و سایر شهرستانها انتشار می‌یابند.

تعداد نشریات هفتگی از ۴۸ نشریه در سال ۱۳۶۷، به ۴۴ نشریه در سال ۱۳۶۹ کاهش یافته است که عمدتاً به دلیل توقف انتشار برخی

دکتر کاظم معتمدنژاد - عضو شورای برگزار کننده در سخنان روز افتتاحیه سمینار با اشاره به سابقه روزنامه‌نگاری در ایران به عنوان یک نهاد تبلیغی، گفت: «امروز دیدگاههای ما باید دیدگاههای انتقادگرانه، واقع‌بینانه و اقلابی باشد و ما نمی‌توانیم به طور ناخودآگاه از جریانهای مسلط دنیا تبعیت کنیم. ما باید با سلطه فرهنگی شرکتهای چندملیتی مقابله کنیم».

دکتر معتمدنژاد همچنین اشاره کرد که وجود قوانین، تقویت تشكیلات صنفی، تأمین استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاران و تربیت تخصصی از اهم مسایلی است که باید به آن توجه کرد و یک روزنامه‌نگار مسئول زمانی می‌تواند در جهت ایده‌آلها حرکت کند که از تربیت تخصصی هم برخوردار باشد.

حاجت‌الاسلام والمسلمین محمد خاتمی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز در بخشی از سخنان خود گفت: «باید تلاش این باشد که مردم ما به عنوان پایه اصلی اسلام رشد پیدا کنند و رشد مردم این است که هم به وظایف خود در نظام جدید آشنا شوند و هم به حقوق خودشان، و وسائل ارتباط جمعی باید مردم را با این حقوق و وظایف آشنا سازند».

حاجت‌الاسلام خاتمی همچنین گفت: «ما باید سعی کنیم جامعه به چنان رشدی برسد که در میدان معارضه، قدرت ایستادگی داشته باشد. به نام اسلام و انقلاب نمی‌شود اندیشه را سرکوب کرد. این کار یعنی تبدیل اندیشه به یک جریان در گیری».

۸) نقش مطبوعات در توسعه ملی، استفاده از مطبوعات در پیشرفت برنامه‌های توسعه اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی.

۹) مطبوعات و تهاجم فرهنگی و ارتباطی: شناخت ابعاد و آثار فرهنگی و ارتباطی، آسیب پذیریها و اهمیت و حساسیت نقش مطبوعات در این رویارویی.

۱۰) وضعیت مالکیت، اقتصاد و مدیریت مطبوعات کشور: مسائل مالی، فنی، ندارکاتی و مسائل مربوط به آگهیها، مالکیت و مدیریت مطبوعات کشور.

۱۱) سازمانهای مرتبط، بافالت مطبوعات: خبرگزاریها، نقش روابط عمومیها، موسسه‌های تبلیغات بازارگانی، مراکز و سیستمهای اطلاع‌رسانی، چاپخانه‌ها، مؤسسه‌های توزیع جراید و غیره در عملکرد مطبوعات.

۱۲) بانک اطلاعات و اسناد و رسانه‌ها: ضرورت و نیاز، نوع و گستره اطلاعات.

● افتتاحیه

بررسی مقاله‌های ارائه شده از مجموع ۳۶ مقاله ارائه شده به سمینار، چهار مقاله، به استقلال حرفه‌ای روزنامه نگاران، چهار مقاله به نقش مطبوعات در توسعه ملی، سه مقاله به فضای مطلوب برای آزادی مطبوعات، سه مقاله به مطبوعات و تهاجم فرهنگی و ارتباطی، سه مقاله به بانک اطلاعات. دو مقاله به مطبوعات و حاکمیت قانون (تنها یک مقاله خوانده شد) و دو مقاله، به محتوای مطبوعات اختصاص داشت و در سرفصلهای متفقیات امنیت ملی، مطبوعات و مخاطبان، وضعیت نیروی متخصص مطبوعات و آموزش روزنامه‌نگاری. بررسی وضع مدیریت در مطبوعات و سازمانهای مرتبط با فعالیت مطبوعات، تنها یک مقاله ارائه شد، آمار نشان می‌دهد که در بعضی زمینه‌ها که از اهمیت خاصی برخوردار است، مطلب کافی به سمینار ارائه نشده است. به عنوان مثال می‌توان به سرفصل «مطبوعات و مخاطبان» اشاره کرد که تنها یک مقاله در این زمینه به سمینار ارائه گردید. در بعضی زمینه‌ها نیز به نظر می‌رسد که به علت نبودن مقاله‌ای قوی و کافی، مطالب ضعیفی برگزیده شد.

نشریات نامنظم در شهرستانها و تغییر ترتیب انتشار برخی نشریات از هفتگی به ماهیانه است. ۳۲ عنوان از این نشریات که ۷۵ درصد از نشریات هفتگی را تشکیل می‌دهد، در شهرستانها انتشار می‌یابد.

تعداد روزنامه‌های فعال کشور از ۱۰ روزنامه در سال ۱۳۶۷ به ۱۹ روزنامه در سال ۱۳۶۹ افزایش یافته است این امر در حالی است که تا نیمه اول سال ۱۳۶۹، بیست عنوان امتیاز انتشار و توسعه روزنامه در اختیار افراد مختلف بوده است. مشکلات اجرایی، تنها امکان ۵۰ درصد از امتیازات و اگذار شده را فراهم آورده است.

● اشاره‌ای کوتاه به مضمون مقاله‌ها

طبیعی است که طرح تمام مقاله‌های سینیار، در وظیفه این مطلب نمی‌گنجد. اما برای علاقمندانی که مایل به پیگیری دقیقت و انتخاب مقاله‌های مورد نظر خود هستند، اشاره‌ای به مضمون هر مقاله بی‌فاایده نخواهد بود. البته، این نکته نیز گفتنی است که قرار است مقاله‌ای ارائه شده در آینده به صورت کتاب چاپ شوند.

مهندی بهشتی پور در مقاله خود «چند نکته در خور توجه» بیش از هر چیز به تدوین یک نظام مطبوعاتی تأکید کرد و گفت: «روزنامه‌نگاران وسایر دست‌اندرکاران مطبوعاتی ایران پیوسته تلاش داشته‌اند تا با تدوین یک نظام مطبوعاتی برای فعالیت روزنامه‌نگاری مشروعیتی قابل قبول در این زمینه پیدید آورند».

محمد‌مهندی فرقانی در مقاله «استقلال حرفاًی روزنامه‌نگاران (تشکیلات صنفی، مقررات شغلی و سایر مسائل حرفاًی)» دگرگونی و اصلاح قانون فعلی مطبوعات، تدوین، تصویب و اجرای نظام صنفی خاص روزنامه‌نگاران ... را ضروری دانست.

عنوان مقاله حسین قندی «استقلال حرفاًی و امنیت شغلی روزنامه‌نگاران و ضرورت تشکیلات صنفی» بود. او در بخشی از سخنان خود گفت: «تحقیقات علمی و آمارها نشان می‌دهد که ویژگیهای شغل روزنامه‌نگاری به شدت بسلامت جسمی و روانی افراد مشغول به آن تأثیر منفی می‌گذارد. در عین حال تهدیدهایی که دایماً از سوی گروههای فشار صورت می‌گیرد، امنیت حرفاًی روزنامه‌نگاران را زیر سوال بردé است.» دکتر کاظم معتمدزاد از «مبانی حقوق اسلامی» در توسعه کمی مطبوعات ایقاً می‌کند، بلکه عواملی دیگری نظیر امکانات اقتصادی و فنی فعالیت مطبوعاتی، میزان تمایل و تلاش گروههای اجتماعی و میزان تواناییهای فرهنگی، در عمل تعیین گننده بوده و چارچوبهای رقابتی را ایجاد می‌کند. میزان و نوعه امتیازات و اگذار شده تنها می‌تواند در سمت گیری قابلیتهای علمی، فرهنگی و اجتماعی موثر باشد. نمونه این تأثیر در رشد ۱۵۰ درصدی نشریات علمی و تخصصی دیده می‌شود.»

بلکه از جهت کیفیت مطالب و نوع عرضه آنها هم با تنگناهای زیادی مواجه هستند. به طور کلی می‌توان گفت که مطبوعات کنونی پاسخگوی نیازهای جامعه در حال تحول ایران نیست.»

علی‌اکبر ملاجاني «تأثیر آزادی مطبوعات در جهت ایجاد الگوی مستقل روزنامه‌نگاری» را بررسی کرد.

اسماعیل رزم‌آسا از «فضای مطلوب برای آزادی مطبوعات» سخن به میان آورد و گفت: «روزنامه‌نگاران باید با طرح جدی مسایل و به دور از محاسبات مصلحت‌گرایانه، مشکلات عدیدهای را که در جامعه حاکم است به گوش مسئولان برسانند. مسحومیتهای ناشی از سوءتصمیم گیری باید توسط روزنامه‌نگاران گوشزد شود.»

مهندی محسینیان راد «پدیدۀ سانسور و خودسانسوری» را بررسی کرد و یادآور شد: ... پس از پیروزی انقلاب اسلامی، خودسانسوری در میان روزنامه‌نگاران به طور ناخواسته توسعه یافته است، در حالی که در نخستین سال انقلاب، حدود هفت درصد از ارزش و ارزش‌گذاریهای سرمقالمهای نخستین شماره روزنامه‌های گوناگون آن مقطع مربوط به آزادی مطبوعات بوده و سانسور بیش از هر ارزش منفی دیگری مطرح شده است.»

عباس عبدی در مورد «مطبوعات و مقتضیات امنیت ملی» گفت و گوئی کهن درباره «شناخت جایگاه روزنالیسم کنونی ایران در بستر نظریه‌پردازیهای مطبوعاتی و فرایند رشد و توسعه ملی» «سخنرانی کرد. حمید مقدم فر مقاله «مطبوعات و حاکمیت قانون» را خوانده و مقاله محمود علم «نگرشی بر قوانین مطبوعاتی» بود.

دکتر نعیم بدیعی در مقاله «جایگاه، رسالت و مسئولیت اجتماعی روزنامه از دیدگاه خوانندگان» به تحقیقی که در این زمینه انجام گرفته بود، اشاره کرد: «به طور کلی، خوانندگان معتقدند، جایگاه، رسالت و مسئولیت اجتماعی روزنامه در این است که منعکس کننده واقعیتهای جامعه باشد تا آنان بتوانند به ادراک درستی از محیط اطراف خود دست یابند. برای

على‌اسدی در «نگاهی به سیر تحول مطبوعات در ایران و تنگناهای موجود آن»، گفت: «در کشور ما مطبوعات نه تنها هنوز از تیراز ناکافی برخوردارند و تنوع کافی ندارند،

قوانین مطبوعاتی وجود داشته و دارد، راه را برای تحول و دگرگونی در جهت اهداف توسعه اقتصادی-اجتماعی به روی مطبوعات مسدود ساخته است».

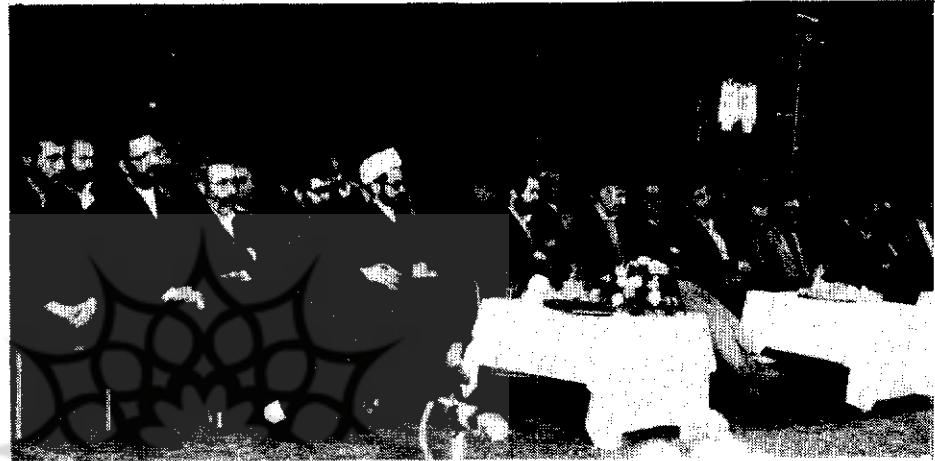
«بانک اطلاعات و اسناد رسانه‌ها» از سوی یونس شکرخواه تشریح شد: «در دنیای امروز حد غیرقابل تصوری از اطلاعات در حال تولید است. راه حل اصلی مقابله با این گسترش عظیم، پردازش و بهره‌وری از اطلاعات است. این منظور عمدتاً از طریق تشکیل بانکهای اطلاعاتی ممکن است».

علی آجیل فروش نیز مقاله «بانک اطلاعات، زمینه‌ای برای شناخت نشریات، تدوین سیاستها و رسانه‌ها» را ارائه کرد.

مهرداد نیکنام هم در مقاله «دورنمای جامعه جهانی اطلاعات و جایگاه کنونی ایران در آن» را بررسی کرد.

«پژوهشی در فصل مشترکهای مطبوعات، روابط عمومی‌ها و تبلیغات» نیز از سوی مهدی امان‌الهی ارائه شد که در بخشی از آن تأکید شده بود: «باید تبلیغات را جدا از اینکه از کدام منشاء فیزیکی سرچشمه می‌گیرد، از نظر مفهوم و موضوع از روابط عمومی جدا کرد. زیرا تبلیغات می‌کوشد مخاطبان خود را اگر به یک کالا یا خدمات خاص علاقمند نباشند، آگاهانه یا ناآگاهانه خسته و تسلیم کند. ولی روابط عمومی یک نظام ارتباطی دوطرفه است و گاه ممکن است تصمیمات سازمان متبع خود را به نفع مخاطبان تغییر دهد».

مقالاتی نیز از سوی دکتر حمید مولانا با نام «رسانه‌های جمعی یا رسانه‌های تفریقی» به سمینار رسیده بود که به علت عدم حضور ایشان خوانده نشد.

سوم معتقدند که رسانه‌های خبری در سراسر جهان عمدتاً تحت تسلط چهار بنگاه خبری غرب هستند. میزان وابستگی مطبوعات جهان به این بنگاههای خبری درسی سال اخیر مکرراً مورد مطالعه و تایید قرار گرفته است. لیکن انقلاب ایران که توسط رهبرانش اساساً مفهوم و تعریف فرهنگی پیدا کرده است، فرست منحصر به فردی به دست می‌دهد که کارنامه عملکرد مطبوعات ایران در جو جدید اجتماعی سیاسی مورد بررسی قرار گیرد.

«پوشش خبری انقلاب اسلامی ایران در مطبوعات ایالات متحده آمریکا» عنوان مقاله اسدالله معتمدنزاد بود.

در مقاله علی محمدی با عنوان «نقش مطبوعات در توسعه ملی» نقش عمده روزنامه‌نگار به عنوان عامل نوگرا و متحول در جامعه تشریح و مسایل عدیدهای که روزنامه‌نگاران و نویسندهای در جوامع در حال گذار دارند، به ترتیب بررسی شد.

«مقدمه‌ای بر ضرورت گسترش و تعمیق آموزش روزنامه‌نگاری» نیز عنوان مقاله هادی خانیکی بود.

مینو بدیعی دزفولی «وضع مدیریت در مطبوعات» را بررسی کرد و گفت: «نبود نظام حر斐ای مطبوعات و مشخص نبودن جایگاه روزنامه‌نگار در جامعه و مشکلات و نارساپیهایی که در سازمان و مدیریت و نظام تشکیلاتی و

نیل به این مقصود آنان «روزنامه‌نگاری عینی، تشریحی، انتقادی» را بر سایر شیوه‌های روزنامه‌نگاری ترجیح می‌دهند و می‌خواهند روزنامه واقعیتها را همان‌گونه که رخداده، منعکس کند و نه به صورتی که برخی مایلند روی داده باشد. خوانندگان مایلند در موارد لازم روزنامه به تشریح و تحلیل رویدادها بپردازد».

علی میرزاچی و توفیق حیدرزاده در مقاله مشترک خود باعنوان: «مجله‌ای علمی/ عمومی، وسیله‌ای برای ترویج علم و پژوهیها، دشواریها، پیشنهادها»، وظایف مجله‌های علمی/ عمومی را چنین دانستند: «بیان مطالب پیچیده علمی به زبانی ساده و عامه فهم، رشد دادن شناخت علمی خوانندگان، سوق دادن جوانان به سوی کارهای تحقیقاتی و علمی، آگاه کردن مستولان از مشکلات اهل علم و محققان، آگاه کردن عموم نسبت به کاربرد علم و...».

«مطبوعات تخصصی در ایران غربت گذشته و چشم انتظار شکوفایی آینده»، عنوان مطلب محمدحسین ملایری بود. واحمد میرعابدینی نیز با مقاله «تحول زبان ارتباطی مطبوعات» در سمینار شرکت کرد. «نقش بالقوه ارتباطات همگاتی ایران در دو سویه ساختن جریان یکسویه اطلاعات و اخبار بین‌المللی» از سوی سعید محمد جعفری بررسی و مطرح شد.

پیروز شعار غفاری در مقاله «اخبار جهان خارج در مطبوعات ایران» اشاره کرد: «منتقدان جهان

● شرکت کنندگان چه می‌گویند؟

باید سه ماه دیگر تکرار شود و گزارش پیشرفت خود را بدهد. همچنین حیف شد که گزارشی تطبیقی بین روزنامه‌نگاری امروز ایران و جهان داده نشد. از لحاظ تکنیک و ابزار مادچار عقب‌ماندگی هستیم. ما بیشتر نویسنده مطبوعات هستیم تا پردازش کننده‌ایم. ما چون جمعی کار نمی‌کنیم قدرت سیاسی و اجتماعی کمی داریم. برای شرکت بیشتر روزنامه‌نگاران هم به نظرم کار کم شده است. باید کار تبلیغی بیشتری انجام می‌شود. البته به هر حال این سمینار اول است، طبیعی است باید کار زیرسازی انجام شود.»

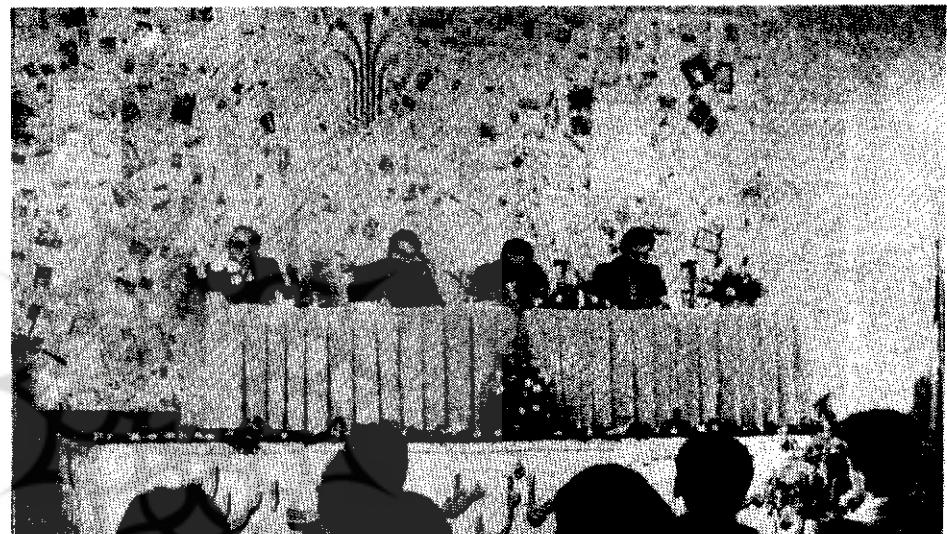
حوری دهقان، فارغ‌التحصیل رشته علوم اجتماعی با گرایش ارتباطات و دانشجوی دوره فوق‌لیسانس، نیز نظرات خود را چنین طرح کرد، «به طور کلی چون این سمینار موجب

اولین سمینار بررسی مسائل مطبوعات ایران، در میان اظهارنظرهای متفاوت شرکت کنندگان کار خود را به پایان برد. براساس اظهارنظرهای کلی حاضران در سمینار، می‌توان گفت که بسیاری از مطبوعاتیها چه به عنوان سخنران و چه در مقام مستمع، در سمینار غایب بودند و این می‌تواند هم به دلیل گستردگی نبودن فراخوانی برگزار کنندگان باشد و یا به دلیل بی‌اعتقادی کلی برخی از دستاندرکاران مطبوعات نسبت به این نوع سمینارها، برخی از مطبوعات نیز متأسفانه برخورد فعال و زنده‌ای با سمینار نداشتند و این بی‌توجهی عمدى یا سهوی نسبت به سمیناری که در ارتباط با مسائل خود مطبوعاتیها تشکیل یافته است، شایسته نیست.

کار مطبوعاتی و روابط عمومی نیز دارد، به نکته جالبی اشاره کرد و گفت: «از جهت صنفی و روزنامه‌نگاری و تشکل این فشر فرهنگی و دلسوز و همچنین بررسی محورهای تخصصی روزنامه‌نگاری، بخصوص نشریات علمی و تخصصی و با توجه به محدودیت زمانی سمینار مفید بود، اما ضرورت تشکیل چنین سمینارها و کمیسیونهای تخصصی برای بزرگی جزیبات امر و تهیه برنامه‌های عملی احساس می‌شود. این حرکت فرهنگی مقدمه‌ای است برای برنامه‌ریزی تعیین خط‌دهشی روزنامه‌نگاری و حدت روشن روزنامه‌نگاران و سایر دستاندرکاران در این زمینه. بعضی از سخنرانیها بویژه در مورد مسائل صنفی تکراری بود و در باره بعضی از موضوعهای اساسی روزنامه‌نگاری و نحوه مشارکت مردم در ارتباطات بحث نشد. بویژه حای بحث‌های محتوایی که خط و ربط و حدود ارتباطات را مشخص کند، خالی بود.»

پیتا شاهمنصوری - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد - نیز نظر او را در مورد این سمینار می‌گوید: «به نظر می‌رسد، نخستین سمینار بررسی مسائل مطبوعات ایران با هدف یافتن راه حلی برای مشکلات وسائل ارتباط جمیع و بخصوص مشکلات رشته روزنامه‌نگاری برگزار شده است. بنابراین باید به دو سوال پاسخ داد: ۱- آیا امکان دستیابی به این هدف وجود دارد؟

۲- طریق دستیابی به این هدف چیست؟ پاسخ سوال اول مثبت است. اما در مورد طریق دستیابی باید گفت که لازمه فعالیت خوب وجود امکانات مناسب است. تا زمانی که حداقل امکانات برای آزادی مطبوعات فراهم نباشد، برگزاری هزاران سمینار مشابه نیز، مشکل روزنامه‌نگاری را حل نخواهد کرد. تا زمانی که دستاندرکاران و مسئولان، جایگاه و رسالت مطبوعات و نقش مشبّث این وسیله ارتباط جمیع را در افق‌گار عمومی ندانند، مسائل روزنامه‌نگاری حل نخواهد شد. تا زمانی که

شده بود که استادان، دانشجویان و صاحب‌نظران مطبوعات گردد هم جمع شوند و مسائل و مشکلات خود را بیان کنند، بسیار مفید بود. همچنین بیان مطالبی در مورد لغو قانون مطبوعات یکی از نکات بارز این سمینار بود.

یکی از کاستیهای سمینار این بود که به علت کمبود وقت، بسیاری از سخنرانان نتوانستند مطالب خود را بیان کنند. می‌شد که تعداد سخنرانان کمتر باشد ولی مطالب جامعتری بیان شود. همچنین عده‌ای از سخنرانان قادر به سخنرانی نبودند و تنها از روی مطالب می‌خواندند.

به نظر می‌رسد که این سمینار نیز مانند سایر سمینارها تنها به این دو روز خلاصه شود و تنها اقدام اجرایی آن چاپ مقالات این سمینار باشد. این یکی از بزرگترین اشکالات این سمینار می‌تواند باشد که احساس شود تمام مطالبی که ارائه می‌شود، در مرحله حرف‌باقی خواهد ماند.»

● **ضرورت بررسی جزیبات**
سیدعلی اصغر شریعت‌زاده معاون معرفی و آموزش سازمان میراث فرهنگی کشور که سابقاً

عده‌ای مطرح می‌کردند که تشکیل این سمینار گام مثبتی بوده است و به عنوان اولین حرفکت، کاری بسیار ضروری. عده‌ای نیز به بعضی کاستیهای اشاره کردند، از جمله: ضعف بعضی مقاله‌ها، ناتوانی عده‌ای از سخنرانان در ارائه درست مقاله، وقت کم هر سخنران، محدود بودن سرفصلهای مقاله‌ها و نبودن بسیاری از موضوعاتی که باید در این سمینار مطرح می‌شد. شرکت کنندگان نیز به نبود سرفصلی درباره فتوژورنالیسم اشاره کرد. نثر شعاری و یا انشایی بعضی مقاله‌ها مشکل دیگری بود که برخی به آن اشاره داشتند. نگاهی به بخش‌هایی از اظهارنظرهای متفاوت، خالی از لطف نخواهد بود. یک روزنامه‌نگار با سایه که خود را «روزنامه‌نگار پیر» معرفی کرد، گفت: «در این سمینار راجع به مسائل مختلفی صحبت شد. اما راجع به خود روزنامه‌نگاران وضعهای آنان کمتر صحبت شد. در هیچ جایی این طور نیست که دولت به روزنامه‌نگاران قدرت بدهد، بلکه روزنامه‌نگاران هستند که قدرت را کسب می‌کنند. اینجا در باره وظیفه وقدرت اجتماعی روزنامه‌نگار صحبت نشد، در صورتی که این موضوع خیلی اهمیت دارد. به نظرم این سمینار

دکتر بدیعی یکی از اعضای شورای برگزارکنندۀ سمینار می‌گوید: «استقبال خیلی خوب بود و خوب برگزار شد. استقبال خوبی از جانب افراد حرفه‌ای این رشته، دانشجویان، کارشناسان و دستاندرکاران به عمل آمد. موضوعات خوبی مطرح شد و مقالات ارائه شده در مجموع خوب بود. برای تجربۀ اول خوب بود. یکسری مقالات هم بعد رسید که دیگر نمی‌شد طرح کرد. سمقاله هم از ایرانیان خارج از کشور داشتیم. دکتر مولانا هم به دلیل شرکت در سمیناری دیگر نتوانست در این سمینار شرکت کند، ولی مقاله‌ای ارسال کرده بود.»

دکتر بدیعی درباره ضوابط انتخاب مقام‌ها توضیح می‌دهد: «ضوابط انتخاب در درجه اول ارتباط موضوع با سرفصل‌های دوازده‌گانه بود، همچنین تکیه براین بود که مطلب تازه‌ای ارائه شود، از نظر علمی قابل قبول باشد و به منابع و مأخذی استناد کرده باشد. صرف‌نظر از موارد استثنایی، مجموع مقام‌های ارائه شده به نظر شورای برگزاری، مقاله‌های مناسبی بود.»

او همچنین می‌گوید: «در سمینار می‌شود مسایل و مفاهیم را عنوان کرد، به گفت‌وشنود گذاشت و به اعتقاد من تنها با گفت‌وشنود و مقایسه و بررسی می‌شود به سوئتفاهمها پایان داد. هر کس در زمینه جایگاه و رسالت مطبوعات دیدگاه‌های متفاوتی دارد. این تفاوتها را باید شناخت، به گفت‌وشنود گذاشت و بعد در نتیجه به بحث نهایی رسید.»

دکتر بدیعی در پاسخ به مسئله عدم شرکت فعالانه افراد بیشتری در سمینار، گفت: «به نظر من برنامه‌بازی، مقداری با تأخیر صورت گرفت. باید زمان بیشتری آگهی می‌شد، به اطلاع همه می‌رسید و طیف وسیعی در آن شرکت می‌گردند.»

محسن آرمین- سرپرست مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها و عضو شورای برگزاری در مورد سطح مقام‌های ارائه شده، می‌گوید: «از نظر کافی، می‌شود گفت که سطح مقالات متوسط متغیر به خوب بود. عوامل متعددی،

دستاندرکاران مطبوعات وجود داشت و مطبوعات نیز در سطح کشور مطرح شد. اما خوب، زمان هر سخنران کم بود و مسایل مطبوعات محلی هم طرح نشد، چون این نشریات مسایل خاصی دارند. اما به هر حال برگزاری سمینار جای تقدیر دارد.

کار اول بود و امکان تبادل افکار پیش آمد.» محمدتقی عسگری کامران- مدیر مستوی هفته‌نامه ندای یزد- نیز می‌گوید: «مباحثت، خوب و آموزنده بود و کلاً پیش‌درآمد خوبی بود. ولی جاداشت که راجع به مطبوعات شهرستانها و مشکلاتی که آنها را رنج می‌دهد نیز بحث و ارائه طریق می‌شد.»

مشکلات بیان شود اما راه حلی برای آن پیشنهاد نشود، یا اگر راه حلی پیشنهاد شد، اجرای آن پیگیری نشود، مسایل و مشکلات حل نخواهد شد.

ضعفها را کلیه افراد شرکت‌کننده در این سمینار می‌دانند و تاریخچه‌ها را هم اکثراً خوانده‌اند، اما مشکل در راه حل قضیه است. اگر هدف سمینار تنها این باشد که مشکلات را به گوش مستولان بررساند، سمینار موفقی بود، ولی اگر هدف را یافتن راهی مناسب برای مشکلات مطبوعات در نظر بگیریم، موقفيت چشمگیری نداشت.»

● سمینار و روزنامه‌های محلی

● سمینار از دید برگزارکنندگان

برگزارکنندگان سمینار نیز پاسخهایی دارند. آنها کاستیهای سینیار را عمدتاً ناشی از نخستین برگزاری می‌دانند. آنها مطرح می‌کنند که این حرکت باید آغاز می‌شده تا ضعفهای احتمالی آن در حرکتها بعدی ازبین برود.

یکی از مسایلی که از سوی بعضی شرکت‌کنندگان مطرح شد، عدم طرح مسایل خاص روزنامه‌های محلی بود. حمید مقدم‌فر- قاضی دادگستری- که روزنامه «اوحدی» مراغه را منتشر می‌کند، گفت: «من سمینار را کلاً مفید دیدم. در اینجا امکان آشنایی بین

که تأکید خود را بر مدیریت بگذارند. در زمینه تحکیم حاکمیت قانون مقالات زیادی دریافت نکردیم، در صورتی که برای همه وکلانمۀ نوشتمیم. یکی از مشکلات مطبوعات ما، عدم توجه به حاکمیت قانون است و ما امیدواریم این خلاصه بر شود.

در زمینه نقش مطبوعات در توسعه ملی نیز مقالات جوابگوی آنچه می خواستیم، نبودند. یکی از مواردی که در جنب روزنامه‌نگاری مطرح است، فعالیتهای وابسته به مطبوعات است و خبرگزاریها از آن جمله هستند... متأسفانه به خاطر حساسیت موقعیت زمانی، همکاران ما در خبرگزاری توانستند کمک کنند.

در مورد عملکرد کنونی مطبوعات در تبلیغات بازرگانی جای بحث پسیار است. این همه ظاهر در آگهیهای تسلیت و تبریک نشانه یک بیماری است. در مورد مشکلات کاغذ و مسایل حروفچینی و توزیع مطبوعات نیز مطلب نداشتم. وبالاخره این گام نخست است. دست ما را بگیرید، جلو بپرید که ما به کمک شما می توانیم پسیاری از مشکلات را حل کنیم.» سخنرانی دکتر سروش پایان زیبایی برای سمینار مطبوعات بود. دکتر سروش در بخشی از سخنان خود گفت: «آزادی برای مطبوعات وقتی محقق می شود که مطبوعات ما توانگر باشند. تصور من این است که بسیاری از فریادهای عدم آزادی از عدم توانگری بر می خیزد.»

وی همچنین گفت: «مطبوعات ما سطحی را پیدا می کند که متصدیان آن دارند. اربابان جراید برای اینکه در محصول آنها چیز بیشتری پیدا شود، باید در خود شایستگی بیشتری پیدا کنند. شخصی که خودش غیر آزاد است، جریدهای که از زیر دستش بیرون می آید، آزاد نخواهد بود.»

دکتر سروش به طرح عشق در مطبوعات اشاره کرد و گفت: «مگر می تواند ادبیات ما آمیخته به عشق باشد، اما مطبوعات ما آن را نداشته باشند. اما فقط آزادگانی که متصدی

مستمر تنها ۹۰ دقیقه است، اما شما ساعتها متمادی اینجا بودید و این مناسبترین پس فرست سمینار است.»

او در بخشی دیگر از سخنان خود اشاره کرد: «دستیابی به صورت مستقله دقیق، بیش از ۵۰ درصد مستله است. ما در این دو روز سعی کردیم که به صورت مستله نزدیک شویم. قصد نداریم که در این سمینار قطعنامه صادر کنیم، چون در این مقوله نمی توان قطعنامهای صادر کرد. ما از حضار می خواهیم که در پژوهش‌های تحقیقاتی حضور پسیدا کنند، از مسئولان مطبوعات نیز می خواهیم که با پژوهشگران ما همکاری کنند.»

نتیجه‌گیری

دکتر معتمدنژاد عضو شورای برگزاری، مطالب این دو روز را جمع‌بندی کرد و با اشاره به دو هدف: ایجاد جو مساعد برای مطالعات و تحقیقات ارتباطات در ایران و ایجاد جو همکاری مردم و دستاندرکاران، گفت: «مادر هر دو زمینه تا حدود زیادی موفق بودیم. اینکه برای نخستین بار دور هم جمع شویم، گام مثبتی است. سمینار ما اگرچه موقفيتی‌ای داشت، اما در همه زمینه‌ها مازارائه مقالات کافی برخوردار نبودیم و عدم دریافت مقالات در بعضی زمینه‌ها نشان می دهد که ما مشکلات بیشتری در این زمینه داریم.

در زمینه استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاران، خوشبختانه دوستان قدیم و دوستان کنونی مطالب زیادی ارائه کردند و تا حدودی توفیق نسبی به دست آمد.

در مورد آموزش نیز خوشبختانه رشته علوم ارتباطات رونق بیشتری پیدا کرده، همین‌طور دوره فوق لیسانس این رشته نیز دایر شده است. در این زمینه نیز توفیقاتی به دست آمد. در مورد مدیران مطبوعات فکر می کنم خلاصه وجود داشت. مقاله زیادی دریافت نکردیم، واز یکی دو مقاله رسیده، استفاده کردیم و خواستیم

وجوب این کار شده است: اول اینکه ما از موضوعهای دوازده گانه انتظار کار تحقیقی علمی عمیق نداشتمیم، چرا که اساساً این مباحث قرار است که عمده‌ترین محورها و عنوانین پژوهش‌های تحقیقاتی ما را مشخص کند و مقدم بر تحقیقات و پژوهش است. اما به هر حال شاید می شد مقالاتی قویتر و بهتر از این داشت که می شود علت عدم ارائه این مطالب را فرصت کم داشت. ما مصمم بودیم که سمینار را همین امسال برگزار کنیم و زمان محدودتری در اختیار داشتیم و طبعاً محققان و متخصصان امر نیز فرصت کافی برای ارائه مقالات عمیقتر از این نداشتند. اما در مجموع مقالات باتوجه به انتظاراتی که ما داشتیم و نیز با توجه به سمینارهایی که معمولاً در زمینه‌ای فرهنگی برگزار می شود، در حد قابل قبول و معقولی بود.»

محسن آرمین در جلسه پایانی سمینار همچنین توضیح داد: «این سمینار در واقع یک سمینار علمی-تحقیقاتی است، ناظر بر این عاد سیاسی خاصی نیست. نه دنبال این است که فضای باز سیاسی ایجاد کند و نه خودسازی را از بین ببرد. مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها به دنبال این بود که برنامه تحقیقاتی مدونی داشته باشد که دچار گرایشات سلیقه‌ای و مشخص نشود.»

وی همچنین گفت: «ما بعد از سمینار آگاهی بیشتری به مشکلات مطبوعاتی خواهیم داشت. اگر انتظار داشته باشیم با تشکیل این سمینار تمام مشکلات از فردا حل شود، انتظار درستی نداریم. اما اگر این تحقیقات در خدمت برنامه‌ها و سیاستهای اجرایی مطبوعات قرار گیرد و پژوهش‌ها اجرا شود مؤسسات ذیر بسط می توانند از این تحقیقات استفاده کنند.»

دکتر محسنیانزاد یکی دیگر از اعضای شورای برگزاری در جلسه آخر خطاب به حاضران گفت: «ما قبل از هر چیز سپاسگذار شما هستیم، به خاطر حوصله و تحمیل که نشان داده‌اید. انسان تحملش برای شنیدن سخنرانی

مطبوعات است، خود به امور مطبوعات رسیدگی کند.

● عباس بهشتی پور در پاسخ گفت: آقای سازمان از تشکیل تعاونی خبرنگاران گفتند. مبارکشان باشد. بله، کارفرماها می‌توانند اتحادیه تشکیل دهند ولی کار خبرنگار فرق می‌کند. کار خبرنگاران، نویسنده‌گان، عکاسان، کاریکاتوریستها و کلاسیانی که در تحریریه کار می‌کنند، از مدیران و صاحبان امتیاز جداست. باید یک نظام مطبوعاتی به وجود آید تا به مشکلات رسیدگی کند. باید تشکل اهل قلم به وجود آید.

● برنامه پرسش و پاسخ، خیلی پربار نبود و اغلب سوالها به دلایل مختلفی از جمله کمی وقت، بدون پاسخ می‌ماند.

● سمینار فرصت بسیار خوبی را برای تبادل افکار بین دست‌اندرکاران مطبوعات به وجود آورد. در سمینار بسیاری از دیدارها تازه شد و زمان استراحت بین جلسات فرصت مناسبی برای بحثهای حاشیه‌ای و حتی دیدارهای دوستانه بود.

سرپرست روزنامه اطلاعات این سوال را که با لحن جسورانه‌ای مطرح شده بود، نشانه جو آزاد حاکم بر سمینار دانست. والبته کسی به این سوال جواب نداد.

● جایگاه خالی ویژه خبرنگاران در جلسه بعد از ظهر اولین روز سمینار، یکی از عکاسان حاضر در جلسه را به ثبت تصویر جایگاه خالی و سوسه کرد. طرح قضیه از سوی برگزار کنندگان سمینار و پاسخهای حاضران در جلسه سوچه‌فهمهایی را پیش آورد که رفع شد. اما ظرفی می‌گفت: آخر در جایی که اغلب شرکت کنندگان خبرنگارند، جایگاه ویژه خبرنگاران، یعنی چه...؟

● «سازگارا» - یکی از دست‌اندرکاران مطبوعات، از تعاونی مطبوعات ایران گفت که حدود ۱۰۰ نشریه عضو این شرکت هستند و اظهار امیدواری کرد که تشکل برآمده از مطبوعات که هیأت مدیره آن هم منتخب

مطبوعاتند می‌توانند به این امر بسیر دارند، آلدگان این امر شریف را آلوه خواهند کرد.

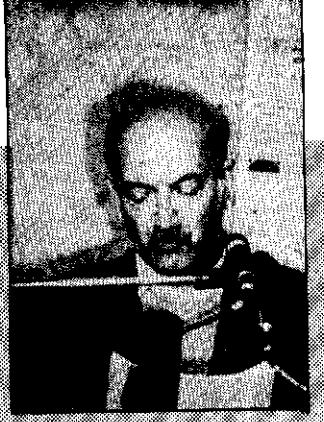
● نگاهی به گوشه و کنار سمینار

● وقت هر سخنران ۲۰ دقیقه بود که البته بدون استثناء به درازا می‌کشید. اولین تذکر مسئول جلسه که لحظات پایانی وقت سخنران را اعلام می‌کرد، برخی را بدقتات بسیار سریع مقاله وادر می‌کرد که برای شنوندگان تام‌فهمی و ازهها را به دنبال داشت و گاهی هم لبخندی برلها می‌شاند. گویا اغلب سخنرانان اعلام بیست دقیقه وقت سخنرانی را جدی نگرفته بودند.

● یکی از حاضران، از دست‌اندرکاران دو روزنامه عصر خواست تا اعلام کنند واقعاً خودشان چقدر به مسایلی که درباره استقلال حرتفای روزنامه‌نگاران، مسایل صنفی و مسئله سانسور می‌گویند، عمل می‌کنند؛ و آقای دعایی

حسین قندی

مهدی بهشتی پور

چکیده مقالات سمینار

● مبانی حقوقی استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاری

دکتر کاظم معتمدنژاد

حقوق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری، یکی از مهمترین شاخه‌های حقوق ارتباطات جمعی است و تازه‌ترین آنها محسوب می‌شود. دوشاخه دیگر این رشته حقوقی، شامل مقررات «تأسیس و اداره وسایل ارتباطی» و مقررات حاکم بر «محتوای پیامهای ارتباطی» از حدود یک قرن و نیم پیش پایه‌گذاری شده بودند.

● ضرورت اعتبار بخشیدن به تشکیلات صنفی روزنامه‌نگاران

مهدی بهشتی پور

پس از انقلاب مسایل و مشکلات بزرگ دامنگیر مطبوعات بوده است. هر چند می‌توان سوءاستفاده‌ها، ندانم کارها و انحصار طلبیها را در این میان بسیار موثر دانست لیکن علت عدمه را می‌توان در این نکته جستجو کرد که در کشور ما تاکید بر روی داشتن «قانون مطبوعات» بوده در حالیکه نیاز واقعی داشتن یک «نظام مطبوعاتی» می‌باشد.

● مطبوعات در ایران و تنگناهای آن

دکتر علی اسدی

این گزارش، نخست ویژگیهای اساسی مطبوعات را در چهار دوره (از آغاز پسیدایش مطبوعات در ایران تا سال ۱۳۲۰، دوره دوم از ۱۳۲۰ تا ۱۳۳۲، دوره سوم از ۱۳۳۲ تا ۱۳۵۷ و دوره چهارم از ۱۳۵۷ تا به امروز) مورد توجه قرارداده است. سپس تصویری اجمالی از جهت آماری پاتوجه به منابع موجود از مطبوعات ایران در دوره‌های فوق ارائه شده و نهایتاً تحلیلی از نارسایهای و تنگناهای مطبوعات در وضعیت کنونی انجام می‌گیرد.

● بررسی مسایل استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاران

مهدی فرقانی

تحقیق با روش پرسشنامه‌ای انجام شده و نظرات ۱۰۰ روزنامه‌نگار روزنامه‌های بزرگ صبح و عصر تهران را پیرامون مسایل شغلی روزنامه‌نگاران، نشان می‌دهد. این روزنامه‌نگاران نظرات خویش را پیرامون ۳۲ سوال مورد پرسش بیان داشته‌اند. تقریباً تمامی این ۱۰۰ روزنامه‌نگار وجود عواملی چون قوانین حمایتگرانه، مصونیت حرفه‌ای، حایگاه رسمی مطبوعات و روزنامه‌نگاران و استقلال حرفه‌ای را در جهت انجام هرچه بهتر و ظایف حرفه‌ای خود لازم داشته‌اند.

● تأثیر آزادی مطبوعات در جهت ایجاد الگوی مستقل روزنامه‌نگاری

علی اکبر ملا جانی

باتوجه به مشکلات اجتماعی، اقتصادی داخل جامعه ما، دگرگونی در روزنامه‌نگاری ایران ضروری است. این دگرگونی می‌تواند در قالب ایجاد یک الگوی مستقل روزنامه‌نگاری شکل گیرد. تحقق این منظور با انتخاب یکی از دو نوع روزنامه‌نگاری «ایستا» یا «پیوپا» میسر می‌باشد. روزنامه‌نگاری پویا و واقعیتگرا باتوجه به آنچه در درون جامعه می‌گذارد، در ایجاد دگرگونیهای سازنده اجتماعی نقش مثبت و فعالی را ایفا می‌نماید.

● استقلال حرفه‌ای و امنیت شغلی روزنامه‌نگاران

حسین قندی

تحقیقات علمی و آمارها نشان می‌دهد که ویژگیهای شغل روزنامه‌نگاری به شدت برسلامت جسمی و روانی افراد مشغول به آن تاثیر منفی می‌گذارد. در عین حال تهدیدهایی که دائماً از سوی گروههای فشار صورت می‌گیرد، امنیت حرفه‌ای روزنامه‌نگار را زیر سوال برد. در کشورهای دیگر جهان و در ایران هرساله تعداد زیادی خبرنگار کشته، مجرح و یا زندانی می‌شوند. این طور به نظر می‌رسد که راه حل مقابله با این تضییقات و مشکلات، تشکیل سندیکای صنفی می‌باشد.

آنچه بیش روی دارید فشرده‌ای است از چکیده مقالات سمینار بررسی مسایل مطبوعات ایران. لازم به یادآوری است این سمینار از سوی مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها و با همکاری گروه آموزشی علوم ارتباطات اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی ۶ و ۷ اسفند ماه سال‌جاري در هتل استقلال تهران برگزار شد.
بنابر اطلاع خبرنگار ما، مستولین مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها درنظر دارند مشروح مقالات قرائت شده در سمینار و سایر مقالات اوسالی را در آینده نزدیک بصورت کتاب چاپ و منتشر کرده و در اختیار عموم قرار دهند. فصلنامه «رسانه» نیز به مرور به درج برخی از مقالات سمینار خواهد پرداخت.

اشاره

گوئل کهن

مهدی چبانی

علی اسدی

● نگرشی بر قوانین مطبوعاتی به انضمام بررسی یک حکم محمود علم

در این مقاله تلاش شده فصل ششم قانون مطبوعات مصوب سال ۱۳۶۴ را با توجه به قوانین مصوب سابق در محدوده مجازاتها و جرایم به طور بسیار اجمالی مورد بحث قرار گیرد. بحث به طور کلی در دوزمینه‌ی اشخاص دارای مسئولیت ۲. دادگاه و قانون صلاحیت‌دار قرار داد.

● جایگاه، رسالت و مسئولیت اجتماعی روزنامه از دیدگاه خوانندگان

نعیم بدیعی
این تحقیق به منظور آگاهی از دیدگاه‌های خوانندگان درباره جایگاه، رسالت و مسئولیت اجتماعی روزنامه انجام گرفت. برخی از خوانندگان روزنامه معتقدند روزنامه باید نسبت

● شناخت جایگاه روزنامه‌نگاری کنونی ایران

گوئل کهن
در این مقاله تحقیقی پس از تحلیل مدلی از رشد و توسعه ملی و چگونگی تکوین تئوریهای مطبوعات متناسب با آن، جایگاه زورنالیزم کنونی ایران در این چارچوب مورد ارزیابی قرار گیرد. تضاد ارتباطی ناشی از بلاستکلیفی فرهنگ ارتباطی در ایران و عدم تجانس فرهنگ توده و فرهنگ روشنگری از مجرای مطبوعات و تلویزیون. به اختصار بررسی می‌شود. در روند توسعه نیافتگی نظام مطبوعاتی ایران، عوامل بازدارنده‌ای همچون قوانین مطبوعاتی، ضفف تیزی انسانی، ساختار، برخورد حکومت و انحصار امکانات و عامل تکثیلوزی مورد توجه قرار گرفته است. حاکمیت نوعی ملوک‌الطوابیفی بر نهادهای عده مطبوعاتی ما به مثابه ناشر افکار «احزاب سایه»، مفضل جدید و پرنفوذی است که سایر عوامل بازدارنده در استمرار و بلاغت زورنالیزم حرفه‌ای ایران را تقویت کرده است.

گزیده‌های از چشیده‌های مقالات سخنوار

گزیده‌های از چشیده‌های مقالات سخنوار

به تاثیر اخلاقی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی مطالب خود احساس مسئولیت کند. در حالی که یک گونه از خوانندگان اعتقاد به «عینی گرایی مطلق» دارند و روزنامه را مجاز به چاپ هرگونه عکس و مطلب می‌دانند. در کل خوانندگان معتقدند روزنامه باید منعکس کننده واقعیت‌های جامعه باشد تا آنان بتوانند به ادراک درستی از محیط اطراف خود دست یابند. برای نیل به این مقصد آنان «روزنامه نگاری عینی- تشریحی- انتقادی» را به سایر شیوه‌های روزنامه نگاری ترجیح می‌دهند.

● مطبوعات و حاکمیت قانون

حمدی مقدمفر
قانون مطبوعات مصوب اسفندماه ۱۳۶۴، امور مربوط به مطبوعات را در سه بخش تفکیک کرده است الف- حقوق مطبوعات ب- حدود مطبوعات ج- جرایم نگاهی به مساواد این قانون و آئین نامه اجرایی آن نشان می‌دهد که این قانون صرف نظر از اینکه اساساً منطبق با احتیاجات جامعه و مطبوعات نیست، نواقصی نیز دربر دارد و بایستی مورد اصلاح قرار گیرد.

● فضای مطلوب برای آزادی مطبوعات

اسماعیل رزم‌آسا

روزنامه‌نگاران باید با طرح جدی مسائل و به دور از محاسبات مصلحت‌گرایانه، مشکلات عدیدهای را که در جامعه حاکم است به گوش مسئولان برسانند. محرومیتها ناشی از سوء تصمیم‌گیری می‌باشد توسط روزنامه‌نگاران گوشزد شود. در این راستا وظیفه دولت است تا با فراهم ساختن آزادی مطبوعات، زمینه فعالیت پرچش و موثر روزنامه‌نگاران را در این مسائل بوجود آورد.

● بررسی پدیده سانسور و خودسانسوری

مهدی محسنیان راد

سانسور بصورت یک «عنصر فرهنگی» به شیوه «تراوش فرهنگی» در فرهنگ جامعه ایرانی جای گرفته و شرایط اجتماعی نیز برای چنین تراوشی مهیا بوده است. (در حالی که) خودسانسوری را نمی‌توان مانند سانسور ناشی از تراوش فرهنگی دانست. تحقیقات نشان می‌دهد که مهمترین دلیل خودسانسوری، درجاتی از ترس است. در جاتی چون سازشکاری و اضطراب. صاحب‌نظران معتقدند که تأثیر منفی خودسانسوری روزنامه‌نگار بر جامعه بیش از سانسور است.

● مطبوعات و مقتضیات امنیت ملی عباس عبدی

آزادی با امنیت ملی می‌تواند به یکی از سه صورت رابطه داشته باشد: آزادی به عنوان ضرورتی برای امنیت ملی، آزادی به صورت هدف امنیت ملی و آزادی به مثابه ابزار امنیت ملی. با توجه به این سه نوع رابطه باید گفت که مهمترین مظاهر و تجلیگاه آزادی، رسانه‌ها و مطبوعات هستند و مطبوعات آزاد می‌توانند از عوامل تقویت کننده پایه‌های امنیت ملی یک کشور محسوب شوند.

● پوشن خبری انقلاب اسلامی ایران در مطبوعات ایالات متحده آمریکا

دکتر اسدآ... معتمدنزاد

به طور کلی روزنامه‌نگاری غرب تحت تاثیر شرایط خاص فرهنگی، سیاسی و حرفه‌ای خویش، یا اقتصادی کشورهای جهان سوم را در کنمی کند و یا عمدتاً آنها را تعریف می‌نماید. بررسی مطبوعات آمریکا نشان می‌دهد که وقایع رویدادهای ایران تقریباً همیشه با نگرشی مغرضانه مطرح شده‌اند.

● نقش مطبوعات در توسعه ملی

دکتر علی محمدی

در این مقاله به نقش نویسنده و روزنامه‌نگار در کشورهایی که در مرحله گذار هستند، پیشتر توجه شده است و تاکید بر مورد شناسی ایران دارد. نقش عمدت روزنامه‌نگار به عنوان عامل نوگرا و متحول در جامعه تشرییف می‌شود و مسائل عدیدهای که روزنامه‌نگاران و نویسندهای در جوامع در حال گذار دارند به ترتیب بررسی می‌گردد. تفاوت‌های عمدت بین جوامع پیش‌رفته و جوامع سنتی با توجه به مورد ایران تجزیه و تحلیل می‌شود و برای یافتن راه حلی جهت گشودن بحث توسعه و نقشی که مطبوعات در این زمینه دارد، توصیه‌هایی مطرح می‌گردد.

● مقدمات بر ضرورت گسترش و تعمیق آموزش روزنامه‌نگاری

هادی خانیکی

دوگانگی و افتراقی که در روند «روزنامه‌نگاری تحریبی» و «روزنامه‌نگاری علمی» پیش آمد، عوارض فراوانی را به دنبال داشت. شرایط‌زدگی، یکنواختی و فقدان خلاقیت‌های فنی و فرهنگی از بازترین عوارضی بود که در کمبود نیروهای آموزش یافته و با تجربه به چشم می‌خورد.

اینک نگاهی تازه به امر آموزش مطرح شده است که «نگرشی علمی» به تجارب ارزنده و آشنازی با دهه گذشته و گرایش به کاربردی کردن راه‌آوردهای علمی مضمون آنست.

● نقش بالقوه ارتباطات همگانی ایران در دو سویه ساختن جریان یک سویه اطلاعات و اخبار بین‌المللی

سعید محمد جعفری

این مقاله در قالب پیشنهاداتی علمی و کاربردی با توجه به امکانات بالقوه و گستردگی ایران به ارائه طریق دو سویه سازی اطلاعات و اخبار می‌پردازد. و ضمن بر شماری دلایل عدم موفقیت آرائی‌های خبری کشورهای جهان سوم، موضوع صادرات خبر و کسب درآمد ارزی را بعنوان بخشی جدید در قلمرو ارتباطات همگانی ایران به میان می‌آورد.

● اخبار جهان خارج در مطبوعات ایران: بحثی درباره وابستگی اطلاعات و ساخت پندارها

دکتر پیروز شعار غفاری

این تحقیق، مطبوعات ایران را از حيث اخبار خارجی برمبنای بررسی ۱۰۸۱ قلم خبر مندرج در روزنامه اطلاعات (در طی ده سال پیش از انقلاب) مورد توجه قرار داده است. به طور کلی تصویری که از جهان خارج برخوانده (این روزنامه) السقا شده است جهانی بوده از هم گسیخته حاوی جنگ، تضاد، استکبار، ناامنی اجتماعی، شکست اقتصادی، مسلماً از ترور و سوانح و فجایع طبیعی و انسانی. یافته‌های این پژوهش اهمیت نقش انتخاب‌کنندگان خبر را در تصویر و ترسیم جهان خارج تایید می‌کند. بدین معنی که روزنامه اطلاعات با وجود وابستگی عمدت به رسانه‌های غرب، تصویری را که موردنظر خود و تصویرات ذهنی سردبیرانش بوده، ارائه کرده است.

● مجله‌های علمی، عمومی، و سیلیمای برای ترویج علم

علی میرزا ایی، توفیق حیدر زاده
مجله‌های علمی عمومی وظایفی بر عهده دارند که برخی از آنها عبارتست از: بیان مطالب پیچیده علمی به زبانی ساده و عامه فهم، رشد دادن شناخت علمی خوانندگان، سوق دادن جوانان به سوی کارهای تحقیقی و علمی، آگاه کردن مستولان از مشکلات اهل علم. برای انجام این وظایف مجله‌های علمی و عمومی باید چند ویژگی را مراعات نمایند: ساده بودن مجلات، مقالمها در خدمت آموزش خوانندگان و ارضی درست کنگارهای آنان باشد، مستند، اصیل و تازه باشد، گزینش واژه‌های فارسی معادل واژه‌های بیگانه با دقت انجام شود.

● مطبوعات تخصصی-صنعتی در ایران

محمدحسین ملایری
در ایران تا به حال و به طور اصولی نشریه‌ای که حاصل یک تشکیل صنعتی بخش خصوصی باشد، دیده نشده است. اما بررسیهای بازار اقتصاد چنین می‌نمایند که در صورت به مرور سیستم اقتصادی کشور از یک نظام منسجم و پویا نیاز به نشریات خصوصی ضروری و حتمی است. برای این منظور ایجاد یک تحول ارتباطی در سه حوزه، اقتصاد، سیاست و علم و صنعت مورد نیاز است.

● تحول زبان ارتباطی مطبوعات

احمد میر عابدینی

مطبوعات در طول حیات خود تحولات گوناگونی را از سر گذرانده‌اند که یکی از آنها زبان ارتباطی است. نویسنده‌گان مطبوعات کوشیدند دنیای بیان و گفتار محدودی را خواندنی کنند و به این ترتیب زمینه‌ای را فراهم سازند که بتوان درستتر و دقیق‌تر اندیشید. مطبوعات با آشتی دادن بیشتر گفتار و نوشtar، ضمن گسترش امکانات زبانی، تقدس نوشتار را با اهمیت و تقدیم گفتار پیوند زند.

حسین شکرخواه

مینو بدیوی دزفولی

همد شاریف‌زاده

● پژوهشی در فصل مشترکهای مطبوعات، روابط عمومیها و تبلیغات مهدی امان‌الهی

روابط عمومی در قرن بیستم از دل روزنامگاری بیرون آمد و امروز هم با روابط عمومی روابطی اختناب‌پذیر دارد. نام روابط عمومی در سال ۱۳۴۲ در وقتی تنگ و بدون مطالعه انتخاب شد. شاید نام خوبی برآن، و هنر مردم‌داری باشد.

باید مطبوعات، روابط عمومیها و تبلیغات را سه قلمرو در نظر گرفت که هریک بادیگری دریک منطقه همپوشی دارد. سپس به نظریهای می‌رسیم که می‌توان آنرا نظریه همپوشی نامید. در این نظریه هریک از این سه قلمرو را می‌توان دایره فرض کرد که دارای خط‌المرکزین مساوی بوده و هر دایره با دیگری دریک منطقه ایجاد همپوشی می‌کند. این منطقه همپوش فصل مشترک هر دایره با دیگری است. هر سه فصل مشترک دو ناحیه مرکزی همپوشی مضاعف ایجاد می‌کنند که فصل مشترک، فصل مشترک‌ها است و در واقع منطقه حداقل تفاهم مطبوعات، روابط عمومیها و تبلیغات است.

● رسانه‌های جمعی یا رسانه‌های تفریقی؟

دکتر حمید مولانا

مطبوعات در رسانه‌های جمعی ایران به یک بنیاد اسلامی و الگوی جدید نیاز دارند. ضرورت ایجاد چنین الگویی پاسخگویی به پنج سوال اصلی است. این سوال‌ها عبارتند از:

مفهوم اطلاعات و ارتباط دریک جامعه اسلامی چیست؟ چگونه تکنولوژی ارتباطات با فرهنگ سنتی می‌تواند تلفیق شود؟ تئوری مطبوعات و رسانه‌های جمعی ایران که یک جامعه اسلامی است، چیست؟ چه مقررات واساسنامه‌های اخلاقی و حر斐ه‌ای، کارکرد روزنامه‌نگاران و اعضای رسانه‌های جمعی را تعیین می‌کند؟ چه نوع تربیت و آموزش و پرورش فرهنگی برای کادر مطبوعات لازم است

● بانک اطلاعات زمینه‌ای برای شناخت نشریات، تدوین سیاستها و برنامه‌ها

علی آجیل فروش

رشد کمی و کیفی نشریات در هر کشور شاخص توسعه فرهنگی و اجتماعی آن کشور به حساب می‌آید. برای کنترل کیفی نشریات لازم است که ارگانهای سیاستگذار بر نامه‌ریزی‌های زمانبندی شده‌ای را در چارچوب سیاستهای اجرایی آماده اعلام نماید، واز کلیه این نشریات نیز خواستار حرکت در این راستا شوند. علاوه بر اینها برای تدوین یک سیاست مشخص باید از محتوای آنچه در کشور منتشر می‌شود آگاه شد. برای به دست آمدن این آگاهی لازم است مقالات مندرج در نشریات کشور موضوع بندی شده و دریک سیستم کامپیوتري به صورت یک بانک اطلاعات درآید و پس از تهیه لیست موضوعی به کیفیت مقالات در زمینه موضوعی خاص بی برد و آن را با سیاستهای بر نامه‌ریزی شده تطبیق داد و انتشار نشریاتی که خلاصه آن در بین موضوعات برنامه خالی است را توصیه کرد.

● دورنمای جامعه جهانی اطلاعات و جایگاه کنونی ایران در آن

مهرداد نیکنام

در ایران نیاز روزافزونی به اطلاعات وجود دارد. اما پارهای ایرادها در این زمینه موجود است. برای حل رفع این ایرادها توجه به سه برنامه لازم است. گام اول به آموزش اختصاص دارد. این آموزش باید از مقطع دبستان آغاز شود و به مقاطع بالاتر ختم شود. گام دوم تقویت کتابخانه‌ها و مرکز اسناد می‌باشد. گام سوم مربوط است به تهیه و انتشار منابع مراجعه به ویژه کتابشناسیها.

● بررسی وضع مدیریت در مطبوعات

مینو بدیوی دزفولی

به منظور بررسی وضع مدیریت در مطبوعات یک تحقیق پیمایشی از طریق پرسشنامه باز و بسته انجام شده است. این پرسشنامه در اختیار ۵ نفر از کارکنان پخششای تحریری موسسه کیهان قرار گرفته است. خطوط کل پرسشنامه درباره مسائل مدیریتی و تخصصی فعلی مطبوعات بوده است و با تجزیه و تحلیل جوابهای به دست آمده از این پرسشنامه سعی شده که راهلهایی برای مشکلات فعلی مطبوعات از ابعاد مدیریتی و سازمانی پیدا شود. نتایجی که از این پرسشنامه به دست آمده این است که بهترین الگوی مدیریتی از نظر پاسخگویان، الگوی شوراسی است.

● بانک اطلاعات زمینه‌ای برای شناخت نشریات در تدوین سیاستها و برنامه‌ها

حسین شکرخواه

بانک اطلاعات به بیانی ساده محل نگاهداری اطلاعات است به گونه‌ای که برای مخاطبان پیش‌بینی شده دسترس پذیر باشد. بانک اطلاعات در روزنامه‌های ما همان آرشیو است. اما آرشیو روزنامه‌های ایران به خاطر قالب سنتی خویش قادر کار آنی لازم می‌باشد. از این‌دو برای ما نیز ضروری است که برای روزنامه‌های کشورمان تشکیل بانک اطلاعات را مورد نظر قرار دهیم. برای ایجاد یک بانک اطلاعات مناسب گذاشتن از سه مرحله لازم می‌باشد. ابتدا متنون و تصاویری به دادهای الکترونیک از طریق تجهیزات درون دهی مدرن ۲. پردازش دادهای ۳. انتقال دادهای به شکل ارقامی.

در حاشیه سمینار

سمینار و ناگفته‌ها

در طول دو روز برگزاری سمینار «بررسی

مسایل مطبوعات ایران»، در مجموع ۲۵ مقاله منشعب توسط اساتید ارتباطات و روزنامه‌نگاران مطرح شد. طبعاً مدت کوتاه این سمینار، مانع از ارائه سایر مقاله‌ها بود.

آنچه در زیر می‌خوانید، موضوعهایی است که شرکت گندگان سمینار جای آن را در میان سایر بحث‌ها خالی داشته‌اند.

- تئاتراها و نارساییها در مطبوعات شهرستانها - سهم و نقش زنان در مطبوعات

مالکیت و سرمایه در مطبوعات

- بررسی فروش سهام خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران به مطبوعات مشارکت در مدیریت نشریات و مدیریت مطبوعاتی در خبرگزاری جمهوری اسلامی همکاری و هماهنگی ارگانهای دولتی و اداری با روزنامه‌نگاران و دادن اطلاعات به آنها

- بررسی نیازبه تکنولوژی جدید مطبوعاتی و ایجاد امکانات آن

- مسایل مرتبط با کار مطبوعاتی مانند گرافیک، مطبوعاتی، صفحه آرایی مطبوعاتی و ...

- ویراستاری مطبوعاتی سرقات بین روزنامه‌ای و بین رسانه‌ای

نحوه همکاری صدا و سیما و مطبوعات

- بررسی شیوه‌های روزنامه‌نگاری.

- بررسی نشریات جدید و قدیم ایران

- بررسی حجم مطالب تولیدی در نشریات غیر روزانه

- چگونگی آموزش نیروهای ماهر برای مطبوعات

- بررسی مسود درسی در رشته ارتباطات و روزنامه‌نگاری

راههای ارتقای سطح کیفی و کم روزنامه‌ای خبری

سامنیت شغلی روزنامه‌نگاری در مقایسه با سایر مشاغل

سامنیت شغلی عکاسان مطبوعاتی

- تشکیل مجتمع صنفی روزنامه‌نگاری علل گرایش مطبوعات اجتماعی، فرهنگی، ادبی به مطبوعات ورزشی و ... جهت کسب درآمد بیشتر

- بررسی وضعیت خاص اجتماعی حاضر و تائیر آن در شکل و محتوای مطبوعات فعلی

تنوع و چند گونگی روزنامه‌ها و مجله‌ها می‌داد. اما در این دکور نکته کوچکی که ذهن عده‌ای را به خود مشغول کرد، بربین آزم و عنوان روی جلد بعضی از مجلات بود. اگر چه دانستن نام نشریه‌ها از روی شکل و قواره و طرح جلدشان، کار مشکلی نیست، ولی این عمل چندان موجه به نظر نمی‌رسید و کمتر کسی به حکمت آن پرورد.

تصویری ناقص

از جمله مسائلی که جا دارد در حاشیه از آن یاد کرد، دکور سمینار است که به طرز زیبایی طراحی شده بود: آرم طلایی سمینار در زمینه‌ای از صفحات روزنامه‌ای مختلف و روی جلد های بعضی از مجلات. این طرح که می‌توان آن را آینه مطبوعات کشور تلقی کرد، خبر از

جایگاه خالی خبرنگاران!

علی‌رغم اینکه موضوع سمینار «بررسی مسائل مطبوعات ایران» بود، اما حضور خبرنگاران نشیره‌های مختلف در جایگاه ویژه مطبوعات (بخصوص بعد از ظهرها)، جلوه کمنگی داشت. این نکته را دبیر سمینار نیز در همان روزهای برگزاری سمینار بادآوری کرد و مددود خبرنگارانی که در محل حضور داشتند، به رسم تعارف چنین پاسخ دادند: «از آنجا که جایگاه خبرنگاران روپرتوی جایگاه استادان قرار داشت، خبرنگاران برای رعایت ادب و احترام به پیشکسوتان این رشته در جایگاه ویژه حاضر نشدن!».

به هر حال، این امر بار دیگر براین گمان صحه گذاشت که مطبوعات ما که وظیفة دشوار انعکاس و پوشش خبرها و مسائل و مشکلات گوناگون را به عهده دارند، آن گاه که پای طرح مسایل مربوط به خودشان به میان می‌آید، از سر احتیاط یا شاید فروتنی! با آن برخورد می‌کند و چندان تمایلی برای ورود به این عرصه نشان نمی‌دهند.

البته در گذشته نیز هرگاه بحث از آزادی مطبوعات، جایگاه انتقاد در مطبوعات و وظیفه و مسئولیت این رسانه به میان آمده است، مطبوعات ما به راحتی از کنار آن گذشته و اهتمامی به پیگیری آن نداشته‌اند.

عدم حضور شایسته خبرنگاران در سمینار و برخورد قناعتگرانه پارهای از جراید با آن، این باور را بیش از پیش تقویت کرد که اگر مطبوعات نتوانند به مشکلات خوبیش آن گونه که باید- بپردازند، چگونه خواهد توانست زبان گویای جامعه برای طرح سایر معضلات و مشکلات باشند؟

از میان شرکت گندگان

به قول یکی از شرکت گندگان در سمینار، این اولین باری بود که در ایران دو طیف از دستاندر کاران مطبوعات، یعنی سیاستگذاران و تصمیم‌گیرندگان و نیز روزنامه‌نگاران و صاحب نظران این رشته، این چنین نزدیک به هم زیر یک سقف گرد آیند و سایل و مشکلات خود را از جنبه‌های مختلف بررسی نمند.

و همان‌گونه که دیدیم و شنیدیم، نظرات این دو گروه چندان هم از یکدیگر فاصله نداشت. و اظهار نظرهای کمابیش مشابه در مورد «آزادی بیان»، «ارائه دیدگاههای متعدد»، «رهایی از دولتی بودن» و ... در

مطبوعات، از سوی هر دو طرف تاییدی بر این مدعای است و با یادیه فال نیکش گرفت. علاوه بر این، در کنار افراد یاد شده حضور این عده نیز چشمگیر و دلگرم گندگه بود:

استاد محیط طباطبایی، دکتر چنگیز پهلوان و دکتر غلامعباس توسلی از صاحب نظران و استادان این رشته، آقای مسعود بزرگی و مهدی بهشتی پور از قدیمیهای مطبوعات، مهندس نصیری مسئول خبرگزاری جمهوری اسلامی، آقای محمود دعایی مدیر مسئول روزنامه اطلاعات، آقای محمد اصغری همپرست مسئول کیهان، آقای غفور گرشاسبی مدیر مسئول روزنامه ابرار، مرتضی نبوی مدیر مسئول روزنامه رسالت و دیگر مدیران مسئول جراید، آقای علیرضا معیری مشاور امور بین‌الملل رئیس جمهور و عده‌ای از نمایندگان مجلس از جمله آقای اصغر زاده نماینده مردم تهران و حجت‌الاسلام فاضل همدانی عضو کمیسیون نهادها در مجلس شورای اسلامی و نیز دکتر عبدالکریم سروش که در مراسم پایانی سمینار سخنرانی کرد.

سینار، پیشنهادها، انتقادها

اشاره:

- مقاله‌ها در سه سطح ارائه شوند ۱. متخصصان و اساتید ۲. روزنامه‌نگاران و مطبوعاتی‌ها ۳. دانشجویان.
- از مستولان و دولتمردان جهت پاسخگویی به کاستیها و کمبودهای مطبوعات دعوت بعمل آید.
- در سینارها بر جنبه‌های کاربردی و ارائه راه حلها تأکید شود.
- بروشورهای سینار حداقل یکماه قبل از برگزاری سینار توزیع شود.
- حضور یک مستول همانگ کننده و روابط عمومی برای سینار الزامی است.
- نصب آرم بر روی سینه دستادر کاران برگزاری سینار جهت مشخص شدن آنها برای پاسخگویی به سوالها.
- نصب آرم بر روی سینه سخنرانان سینار، روزنامه‌نگاران، مطبوعاتی‌های قدیم، مدیران مستول و سردبیران نشریات.
- تشکیل غرفه فروش کتابهای ارتباطات و روزنامه‌نگاری و نشریات منتشره در سطح کشور
- تجدید چاپ نشریه تحقیقات روزنامه‌نگاری
- تشکیل کمیته‌های اختصاصی در کنار سینار برگزاری جلسات گفت و شنود با حضور دستادر کاران مطبوعاتی، روزنامه‌نگاران و... دعوت از مدیران مستول و سردبیران روزنامه‌ها و نشریات جهت طرح مسائل و مشکلات مطبوعاتی
- دعوت از چند خبرگزاری سرشناس جهان و چند مدیر مستول و سردبیر از نشریات مهم دنیا.
- معرفی مطبوعات منتخب در زمینه‌های گوناگون بهترین تیتر، صفحه آرایی، گرافیک و...
- دعوت از مدیران مستول نشریات شهرستانها
- حضور مدیران کل وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی شهرستانها در سینارها، طرز تلقی و نگرش آنها را نسبت به مطبوعات تغییر خواهد داد.
- سینار در یکی از موسسه‌های مطبوعاتی و یا دانشکده‌های علوم اجتماعی برگزار شود.
- برگزاری سینارهای آینده در شهرستانها باعث خواهد شد بررسی مسائل و مشکلات مطبوعات شهرستانها در اولویت قرار گیرند.

- در طول برگزاری سینار، برگه‌های نظرخواهی در بین شرکت‌کنندگان توزیع شد. آنچه پیش روی دارد، انتقادها، پیشنهادها و نظرهای شرکت‌کنندگان سینار است. امید است این نظرها و انتقادها راهنمای مفیدی برای برگزاری هرچه پربارتر سینارهای آینده باشد.
- استمرار سینار در سالهای آینده
 - تخصصی کردن سینار پیرامون موضوعی شخص و جزوی
 - ارائه آخرین تحولات و تکنیکهای مختلف درباره موضوع مورد نظر توسعه محققین و صاحبنظران

مطبوعات و سینار

برگزاری نخستین سینار بررسی مسائل مطبوعات ایران واکنشهای متفاوتی را در روزنامه‌های کشیرالانتشار صبح و عصر تهران برانگیخت.

روزنامه کیهان روز سهشنبه ۷ اسفندماه صرفًا به در نظرات مسئولین وزارت ارشاد پرداخت خلاصه از مقالات سخنرانان روز دوم سینار را کیهان روز چهارشنبه ۸ اسفندماه در نمود و در حاشیه آن، زیر عنوان «مطبوعات و ناگفته‌ها» چنین نوشت:

اما مهتر از اصل برگزاری سینار، جهت‌گیری کلی و موضوعات مورد بحث در سینار است، چیزی که سینار اخیر نتوانست در حد انتظار از عهده آن برآید.

کمترین انتظار از سینار آن بود که در کنار پرداختن به مسائل حقوقی، حرفه‌ای و آموزشی مطبوعات و روزنامه‌نگاران که هریک در جای خود درخور توجه است، به آفت لیبرالیسم فرهنگی، غربیزدگی و ترویج ضدآرzesها در تعداد قابل توجهی از مجلات و نشریات کشور نیز اشاره‌ای می‌کرد.

جای داشت در سینار این موضوع مورد بحث قرار می‌گرفت که عملکرد این چنینی بعضی از نشریات قبل از هرجیز حیثیت خود

روزنامه صبح «ابرار» از روز شنبه ۴ اسفند ماه، به بهانه برگزاری سینار سلسه مقالاتی را در چهارشماره ارائه نمود و علاوه بر درج گزیده مقالات سخنرانان در طول برپایی سینار، سرمهای روز دوشنبه ۶ اسفند ماه (همزمان با برگزاری اولین روز سینار) را به مسئله مطبوعات اختصاص داد.

روزنامه عصر «رسالت» به درج بخش‌هایی از مقالات سینار مباردت ورزید. روزنامه عصر «اطلاعات» علاوه بر درج گزیده‌هایی از مقالات سینار و دو مقاله جنبی پیرامون مطبوعات، صفحه گزارش خود را از روز شنبه ۷ اسفند تا پایان هفته بعد به بررسی مسائل مطبوعات اختصاص داد.

و بالاخره روزنامه جمهوری اسلامی در مقایسه با سایر روزنامه‌های صبح و عصر کمترین مجزان اخبار را در این ارتباط ارائه داد و در روز چهارشنبه در کنار اخبار سینار چنین نوشت: نکته قابل توجه در سینار مطبوعات که توسط دست اندر کاران وزارت ارشاد برگزار شد، کهونگی حضور مطبوعات کشیرالانتشار داخلی بود. این مطبوعات که بخش اعظم فعالیتهای مطبوعاتی به وسیله آنان دنبال می‌شد، تقریباً هیچ دخالت و سهمی در نکات و مسائل مطروده درسینار نداشتند و به جای آنان، مستولان اداره کل مطبوعات وزارت ارشاد و همکاران آنان، اداره کنندگان سینار و تعیین کننده محتوا و جهت‌گیری آن بودند.

مطبوعات را در اذهان مردم خدشدار می‌سازد و حتی وجهه آن دسته از روزنامه‌ها و نشریاتی که طی سالهای اخیر در خدمت انقلاب و مردم بوده‌اند را لکه‌دار می‌کند.

این نکته به آسانی قابل گذشت نیست که در فضای کنونی مطبوعات کشور، عناصری پررویان گرفته‌اند که میداندار نشریات و مجلات، مبتدل و ضدمردمی رژیم شاه بوده‌اند و جالب اینجاست که ترجیع بند اظهارات بسیاری از همین عناصر «سنسور خودسنسوری در مطبوعات» است. گویا فراموش کرد هماند که سالها از جان و دل ننگ آورتین سانسورهای رژیم آمریکایی شاه را تحمل کردند و تا آخرین روزها برای رژیم به به وچه کردند.

به هر تقدیر این مسئله امروز به سان دمل چرکنی در فضای فرهنگی و مطبوعاتی کشورمان بروز یافته است که بدون شک در آینده‌ای نه چندان دور نشتر خواهد خورد و باسط گستره این طیف جمع خواهد شد، و هیچ اراده و جریان وظیفی یارای جلوگیری از این سرنوشت محظوم را نخواهد داشت.

البته همینجا باید به این نکته اشاره کنیم که در سخنرانی افتتاحیه آقای خاتمی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، مطالب محکم و دقیقی پیرامون ضرورت مقابله با «تهاجم فرهنگی غرب» و «پرهیزدادن مطبوعات از غربیزدگی والگوگیری از غرب» وجود داشت که درخور دقت و پی‌گیری فراوان بود اما ای کاش این موضوعات بطور جدی در دستور کار سینار نیز قرار می‌گرفت.